

INWAZYJNA CHOROBA MENINGOKOKOWA

Meningokoki żyją w wydzielinie jamy nosowo-gardłowej człowieka. Około 5-10% ludzi jest ich nosicielami bez świadomości tego faktu. Nosicielstwo może trwać kilka dni, tygodni lub nawet miesięcy i nie powodować choroby. Zdrowy, silny i odporny organizm może zwalczyć bakterie sam. Gdy jednak nastąpią sprzyjające okoliczności powodujące spadek odporności u danej osoby, wtedy zostaną przełamane bariery ochronne organizmu i dochodzi do zachorowania.

Człowiek zakaża się na skutek kontaktu z osobą chorą lub bezobjawowym nosicielem :

- drogą kropelkową (kaszel, kichanie)
- przez kontakt bezpośredni (pocałunki)
- pośrednio (np.: picie z jednego kubka, jedzenie ze wspólnego talerza itp.)

Inwazyjna choroba meningokokowa charakteryzuje się gwałtownym przebiegiem, wymaga wczesnego rozpoznania i natychmiastowego leczenia. Może przebiegać jako zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych (zomr) i/lub posocznica (sepsa) – kiedy bakterie przedostaną się do krwi, powodując zakażenie ogólne organizmu. Choroba, w tej groźnej dla życia postaci, poprzez osłabienie serca i krwioobiegu oraz rozległe krwawienia podskórne i do narządów wewnętrznych, w ciągu kilku godzin może doprowadzić do śmierci.

Objawy choroby

Diagnozowanie jest trudne, ponieważ pierwsze objawy nie różnią się istotnie od grypowych.

Okres wylegania choroby trwa od 2 do 7 dni (zazwyczaj mniej niż 4). W tym czasie pojawia się wysoka gorączka, ból głowy i kończyn. Z czasem bóle głowy i gorączka nasilają się, pojawiają plamy na skórze i nadwrażliwość na światło. Aby sprawdzić czy wysypka wskazuje na posocznicę meningokokową można przeprowadzić „test szklankowy”. Przycisnąć bok szklanki do zmian na skórze. W przypadku zakażenia meningokokowego plamki nie bledną pod naciskiem.

psse.lca.pl/uploads/images/posocznica.jpg

Co robić ?

- Unikać pocałunków z osobami przypadkowo poznanymi
- Zakrywać usta przy kichaniu i kaszlu
- Dbać o higienę – często myć ręce
- Używać jednorazowych chusteczek higienicznych
- Nie dopuszczać do nadmiernego zagęszczenia pomieszczeń

Leczenie

Choroby wywołane przez meningokoki wymagają natychmiastowego leczenia antybiotykami (nie na własną rękę). Osoby z najbliższego otoczenia (np. rodzina mieszkająca we wspólnym gospodarstwie domowym) również poddawane są antybiotykoterapii, w celu zmniejszenia ryzyka zachorowania lub przekazywania bakterii kolejnym osobom.

Charakterystyczna wysypka skórna spowodowana przez *Neisseria meningitidis*.
(Courtesy of Wellcome Trust Photographic Library)

Profilaktyka

Przeciw zakażeniom wywołanym przez meningokoki można się zaszczepić w każdym wieku i w każdym momencie. O ewentualnych przeciwwskazaniach do szczepienia decyduje lekarz. Szczepionka zapewnia długotrwałą ochronę przed meningokokami grupy C – najgroźniejszymi.

JAK SIĘ USTRZEC

Czego nie robić ?

- Nie pić z jednego naczynia : szklanki, kubka, butelki, kartonika ze słomką,
- Nie jeść tej samej kanapki, loda (nie dawać gryza)
- Nie jeść z jednego talerza
- Nie pożyczać sobie szminki, błyszczka
- Nie palić tego samego papierosa
- Nie używać tych samych sztućców

Meningokoki nie przeżywają poza organizmem człowieka. Nie można się nimi zarazić np.: na basenie lub przebywając w jednym budynku.